

[Vagn Bro.]

Maa jeg saa blot tillade mig at gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Axel Dam, der i Dag indtog det ejendommelige Standpunkt, at han og hans Parti nu var blevet Ekspert. Det er muligt, de er det, men saa kan det ærede Medlems Udtalelse den 10. Januar her i Salen ikke have været rigtig, for man kan efter min Mening ikke blive Ekspert i Straffelov paa 13 Dage. Den Gang udtalte det ærede Medlem følgende:

„Jeg vil derfor anmode om, at det, naar vi i mange Tilfælde undlader at stemme, maa blive opfattet som Udtryk for, at vi ikke føler os kompetente til at stemme ja eller nej.“

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal ikke nu indlade mig paa nogen Diskussion om Lovforslagets Værdi, det gaar jo nu til Landstinget, men jeg skylder at bringe Udvalget i dette høje Ting en Tak for den saglige, dygtige og energiske Maade, hvorpaa Udvalget under dets Formand og Ordførers Ledelse har fremmet Arbejdet paa dette Lovforslag.

Naar der nu fra flere Sider trues saa stærkt med, hvad der skal hænde Lovforslaget, naar det kommer over til Landstinget, finder jeg nogen Trøst i at vide, at begge de nuværende Oppositionspartier i Landstinget har kyndige Ordførere, som sikkert vil tage ganske sagligt paa Lovforslaget, og som er i Stand til ud fra faglige Synspunkter at vurdere, hvor overordentlig stort et Fremskridt Lovforslaget byder, saaledes som det nu foreligger, og som derfor nok ogsaa vil vise Omhu for, at Forhandlingerne om det ikke bringes til at strande.

Jeg skal blot nu ved Afslutningen af Forhandlingerne i dette høje Ting tillade mig at gøre en enkelt Bemærkning til Berørigelse for Kvinderne i Danmark, som paa et enkelt Punkt er blevet ret stærkt alarmeret. Det er med Hensyn til Spørgsmaalet om Tilsyn med kvindelige Fanger. Jeg skal derom oplyse den virkelige Sammenhæng, idet jeg tror, det vil virke berørigende.

For det første er Forholdet det, at i „Statens Kvindefængsel“, der nu har til Huse i en Fløj af Vestre Fængsel, men som tidligere var paa Christianshavn i den nu nedrevne Fængselsbygning, og hvor alle til Tugthus- og Forbedringshusarbejde dømte Kvinder hensidder, føres det umiddelbare Tilsyn med Fangerne *udelukkende*

af kvindeligt Opsyn. Det samme er Tilfældet i Staden Københavns kommunale Kvindefængsel paa Nytorv, altsaa det gamle Raadhus, der rummer alle kvindelige Fanger fra København, nemlig kvindelige Fængselsfanger, Bødefasonere, Tvangsarbejdsfanger og endelig Varetægtsfanger. Alle disse kvindelige Fanger er altsaa under udelukkende kvindeligt Tilsyn.

Med Hensyn til de kommunale Arresthuse, der er spredt ud over Landet, og hvoraf der for Tiden findes 92, er Forholdet derimod det, at bortset fra et Par større Arresthuse, nemlig Aarhus og Københavns Amts Arresthus, hvor der er ansat kvindeligt Opsyn, føres Tilsynet med de kvindelige Arrestanter normalt af Arrestforvarerens Hustru. Dette er i Overensstemmelse med Arrestreglementet af 7. Maj 1846 Litr. B § 3, som lyder saaledes:

„Til at foretage Visitationer af de kvindelige Arrestanter og, om fornødent gøres, til at føre det specielle Tilsyn med disse beskikker han“ — altsaa Politimesteren — „et paalideligt Fruentimmer, saafremt Arrestforvarerens Kone, af hvilken det omhandlede Hverv ellers nærmest bør udføres, ikke dertil maatte være kvalificeret.“

Jeg er af den Anskuelse, at det er et naturligt Krav, at man fuldt ud burde gennemføre Tanken om kvindeligt Tilsyn med kvindelige Fanger. Men en saadan Gennemførelse støder under de forhaandenværende Omstændigheder paa betydelige praktiske Vanskeligheder.

Ifølge den Statistik, som foreligger for de sidste 5 Aar, har der gennemsnitlig hensiddet 45,2 kvindelige Fanger aarligt i de 92 Arresthuse udenfor København. Naar det er saa faa kvindelige Fanger, er det indlysende, at man ikke ved alle disse Arresthuse kan ansætte kvindeligt Opsyn. I mange Arresthuse er det endda kun rent undtagelsesvis, at der findes blot saa meget som en eneste kvindelig Arrestant. Men hertil kommer, at Staten under de nuværende Forhold, hvor Arresthusene drives for Kommunernes Regning, og hvor Arresthuspersonalet som Følge heraf er kommunale Tjenestemænd, ikke kan øve nogen afgørende Indflydelse paa dette Punkt.

En mere rationel Ordning af det foreliggende Spørgsmaal vil først opnaas, naar Staten overtager hele Fængselsvæsenet; thi først herved gives der fri Bane med Hensyn til at samle de kvindelige Fanger i særlige, for dem indrettede Fængsler el-